

?La història es repeteix: La Sra. Tomasa i El Colectivo en el Coliseum

La banda va actuar ahir amb un grapat d'artistes convidats al festival Mas i Mas

La Sra. Tomasa amb Adala al Coliseum | Marta Vilardell

Dijous al Coliseum barceloní es va viure una festa. **La Sra. Tomasa** hi presentava, en el marc del festival Mas i Mas, el seu poderós directe amb **El Colectivo**: un grapat de col·laboracions de luxe. Aquesta vegada -i no com en les altres ocasions en què s'han aplegat per fer aquest directe en format de *live session*-, el públic es trobava assegut en un teatre, amb mascaretes i, no rodejant-los i ballant.

Malgrat que el directe explosiu de **La Sra. Tomasa** convidava a la festa, va ser interessant i enriquidor poder gaudir-ne en un altre format: a vegades, aquest tipus de concerts festius impedeixen valorar la qualitat d'allò que passa dalt l'escenari. I la qualitat de dijous va ser desbordant, i va fer palesa l'excel·lència de tots els músics de **La Sra. Tomasa** i **El Colectivo**.

Amb les primeres cançons que van ressonar entre les parets del Coliseum, tot el públic va mantenir-se clavat a la cadira, desitjant aixecar-se i ballar, però atents al desplegament de talents que creuava la tarima: entre ells, el *flow* de **Sr. Wilson**, la canya de **Marcio**, el soul de **Desiree Diouf**, brillant amb la versió de **Jorja Smith** "On my Mind", o l'excel·lència compenetració a tres veus de **The Sey Sisters** amb "Black african Woman" amanit amb un discurs feminista i antiracista. Però, en arribar el torn de la "Timba negra" -amb la ironia de l'inicial "Corre el rumor,

me está asustando, de una fiebre contagiosa, de una fiebre letal" - tot (o quasi) el Coliseum es va posar dempeus i, tot i mantenir-se en el lloc assignat, va començar a ballar al ritme de la festa que es vivia dalt l'escenari, que es va contagiar i estendre ràpidament a totes les localitats del teatre.

La Sra. Tomasa amb The Sey Sisters Foto: Marta Vilardell

Una breu parada, per reprendre l'alè, va fer calmar per poca estona les energies escoltant un text anticapitalista pregravat en veu de **Queralt Lahoz**. El recitat donava peu, però, a un sobradament sabut anticapitalista com **Adala**, que va enfil·lar "Money" per reconvertir-la, amb les veus de Pau Lobo (vocalista de **La Sra. Tomasa**) i **Sr. Wilson**, en "Sepa mi gente". I la festa, de nou, estava servida.

Després d'una estel·lar i aplaudida aparició de **Queralt Lahoz** a l'escenari -per cantar la seva "Si la luna quiere", i donar vida a la *live session* #7, "Nada más"-, tres pilotes de plàstic van fer de sobte també acte de presència. Un moment de confusió, en què **La Sra. Tomasa** es passava la pilota amb els peus, va precedir "Mi barrio", mentre les pilotes giraven i saltaven pel teatre impulsades pel públic. No menys estel·lar va ser el moment en què Ahyvin Bruno (**Las Karamba**) va pujar a la tarima i es va fer seu l'escenari, cantant, amb **Lobo**, "Ella". Amb el final del bolo ja a tocar, **The Sey Sisters** i **Desirée Diouf** van tornar a sortir per la festa de "Yo soy así". La peça que va tancar la nit -sense bisos, protocols ni negociacions- va ser "El colectivo" que, inicialment pensada per promocionar les *live sessions* de **La Sra. Tomasa**, s'ha convertit en una de les seves peces més celebrades de la banda. Amb **Ahyvin Bruno**, **Desirée Diouf**, **Sr. Wilson**, **Macio** i **Lobo** com a protagonistes, la cançó va acabar acollint tots els col·laboradors de la nit, que se sumaven al càntic final "*La historia se repite, La Tomasa y El Colectivo con el Live Show!*", que encara se sentia mentre el públic abandonava el Coliseum.

Concert de La Sra. Tomasa + El Colectivo al Coliseum (Mas i Mas) Foto: Marta Vilardell

Després de l'estrena, aquesta primavera, de la pel·lícula *La historia se repite*, que reproduïa les *live sessions* que **La Sra. Tomasa** va fer el 2019 amb **El Colectivo**, calia poder veure'ls tots en directe en tota la seva plenitud. La banda va saber escollir amb bon ull els col·laboradors, que a més de musicalment excel·lents, pintaven la diversitat -tant de gènere com d'ètnia- que a ells els falta. L'espectacle va ser una explosió de qualitat i festa que les condicions del concert -no buscades: fortuïtes i provocades per la pandèmia-, amb la bona acústica i visibilitat d'un teatre, però amb certa permissivitat per ballar, van permetre gaudir.